

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

anden Grund indstillet paa at have logerende, men andre er det ikke og vil føle det som et meget mærkbart Indgreb i deres Livsførelse, hvis de skal aabne deres Hjem for fremmede. Motiverne hertil kan, selv set i Forhold til den vanskelige Boligsituation, være af overordentlig respektabel Art.

Regeringen har derfor fundet det rimeligt at gøre hele Ordningen saa lempelig og smidig, at den, der foretrækker det, kan yde sit Bidrag til Afhjælpning af Bolignøden ved at betale et Beløb, der gaar ind i en særlig Fond, hvis Midler skal anvendes til at skaffe Boliger til Ungdommen.

I Modsætning til Ungdomskommissionens Forslag, der udelukkende tager Sigte paa at fordele den forhaandenværende Boligmasse, peger det af Regeringen forelagte Forslag ogsaa paa en positiv, konstruktiv Plan, der forhaabentlig ad Aare — efterhaanden som Materialesituationen tillader det — vil kunne medvirke til at løse Ungdommens Boligproblem og dermed overflødig gøre Lovgivningen om tvangsmæssig Indkvartering eller Afgift af overtallige Værelser. Jeg kan derfor ikke anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det af det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen stillede Forslag, men skal gentage min Henstilling til det høje Ting i Tilslutning til min Forelæggelsestale vedrørende Regeringens Forslag om, at dette maa faa en velvillig og hurtig Behandling.

Victor Gram: Maa jeg indlede med en Tak til den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen for det Initiativ, han har taget til dette ny Forsøg paa at løse et for dansk Ungdom uhyre vigtigt Problem. Det er jo anden Gang i Løbet af et Aarstid, at mit Parti søger i dette høje Ting at samle Tilslutning til en positiv Løsning af Ungdommens Boligproblem. Hvorvidt det vil lykkes denne Gang, er det naturligvis ikke muligt paa nuværende Tidspunkt at sige noget om, men jeg føler mig overbevist om, at mange, og i hvert Fald mange unge, der er ramt af dette Problem, vil følge Rigsdagens Forhandlinger om dette Emne med meget stor Interesse, og at de vil forvente, at Rigsdagen nu paa dette Omraade skrider til Handling ud fra en realpolitisk Vurdering af Spørgsmaallets store Rækkevidde og samfundsmæssige Betydning. Forholdet er jo det, at blandt de mange Ungdomsproblemer, som Udviklingen under og efter Krigen har ført frem, giver Boligproblemet Anledning til de mest alvorlige Bekymringer, og har gjort det længe. Det var en helt

naturlig Sag for Ungdomskommissionen at tage denne Sag op allerede paa sit første Møde for to Aar siden. Ganske vist raadede Kommissionen ikke over Midler til at foretage en saa dybtgaaende Undersøgelse, at man var i Stand til helt at kortlægge Problemet i dets fulde Omfang, men den gennemførte alligevel en Række Undersøgelser, som fuldt ud bekræftede, at ekstraordinære Foranstaltninger vilde være nødvendige, hvis man ønskede at standse den uheldige og ret farlige Udvikling paa et saa vigtigt socialt Omraade.

Der har jo i dette høje Ting tidligere været rettet ret voldsomme Angreb paa den Dokumentation, som Ungdomskommissionens Betænkning indeholder. Efter vor Formening var det uberettigede Angreb. Havde man ønsket en virkelig tilbundsaaende Undersøgelse, kunde man have fulgt dels det Forslag, der indeholdtes i selve Ungdomskommissionens Betænkning, og dels det Forslag, som mit Parti stillede under anden Behandling af Boliganvisningsloven for knapt et Aar siden. Naar man ikke gik med dengang, skyldtes det vel enten Uvilje eller maaske Angst for at blive stillet over for mere vægtigt Materiale end det, Ungdomskommissionen præsterede i sin Betænkning, men helt bortset derfra er det min Opfattelse, at de Forhold, Ungdomskommissionen afslører, trods eventuel mangelfuld Dokumentation, i sig selv begrundes de Forslag, der er fremsat.

Boligstatistikken for 1945 fastslaar jo, at Fyldningsgraden af 1 og 2 Værelsers Lejligheder er stigende, medens Fyldningsgraden af 3 Værelsers Lejligheder og derover er faldende, og det maa siges at være en yderst betænkelig Udvikling. Der er jo næppe i den Tid, der er gaaet siden 1945, sket nogen Forbedring af dette Forhold, snarere maa man paa Grund af Boligsituationens almindelige Udvikling forvente, at Forholdene er blevet yderligere forværret. Det betyder efter vor Formening en uforvarselig Overfyldning af de smaa Lejligheder samtidig med, at Antallet af Udlejningsværelser gaar baade relativt og absolut tilbage. Dertil kommer, at under denne Værelsesituation presses Priserne voldsomt i Vejret, og trods alle Bestemmelser naar de saa urimelige Højder, at Ungdommen for at betale disse Leje i mange Tilfælde er tvunget til at lide Afsavn paa vigtige Omraader af deres Husholdning. Disse Forhold, som den højtærede Minister har redegjort for i sin Forelæggelsestale, rammer naturligvis særdeles haardt den Del af Ungdommen, der normalt bor til Leje, men den rammer ogsaa i vid Udstrækning